

участников экологической политики: государства, экологических организаций, предпринимателей и общества.

Солоха О.Ю.
НТУ «ХП»

ЗМІНИ СТРУКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Останні два роки в економіці України спостерігається гальмування розвитку і зростання тенденцій занепаду виробництва, скорочення інвестицій, як іноземних, так і внутрішніх, зменшення кількості працюючих, тобто наявні ознаки економічної кризи, яка поглиблюється вимушеними військовими діями на Донбасі. Раніше вважалося, що основний внесок до державного бюджету робить промисловість (металургія, хімічна, машинобудування), однак статистика за 2013 рік спростовує таке твердження: лише 5,38 % надходжень до бюджету забезпечила металургія, 4,51 % — машинобудування, 1,53 % — хімічна та фармацевтична промисловість. Проте сума податків та доходів від діяльності торгівлі, готельного та ресторанного бізнесу в зведеному бюджеті України становила 10,72 %, від освіти і науки — 8,91 %, від транспорту та пошти — 8,3 %. Сільське господарство разом з лісним, рибним, мисливським господарством і деревообробкою дало в бюджет 3,7 % надходжень. Сфера послуг загалом в Україні забезпечила майже 60 % коштів бюджету, а промисловість — близько 31 %. Втім, послуги, в яких зайнято населення в Україні, значно відрізняються від послуг у розвинених країнах. В Україні значну частину коштів у регіонах забезпечують бюджетні зарплати вчителів і медичних працівників, при чому освіта та медицина є неконкурентними на міжнародних ринках. В західних країнах основними послугами є консалтинг, наукові розробки, індустрія відпочинку і розваг. Медицина і освіта там також відіграють істотну роль і вони конкурентоспроможні на світових ринках. В нашій державі значна частина суб'єктів господарської діяльності знаходиться у «тіньовій» сфері. Вони не сплачують податків і зборів до бюджету, що негативно позначається на функціонуванні всієї економі-

ки. Тільки швидке й докорінне реформування економіки може забезпечити вихід із кризової ситуації, в якій опинилася країна, та визначити шляхи цивілізованого розвитку всього суспільства.

Соніна А.С.
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

НЕОДНОЗНАЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ

Стояти осторонь під час глобалізаційних процесів, які сьогодні охоплюють всю планету, ще не вдалося ні одній країні. Головними перевагами глобалізації є поглиблення спеціалізації, підвищення продуктивності, міжнародний поділ праці та розвиток міжнародної торгівлі. Однак якщо розглядати позитивні і негативні сторони глобалізації, то Україна відчуває лише вплив негативних сторін. Негативні зміни, пов'язані з економічною глобалізацією, полягають у наступному. Проблема нерівномірності розвитку країн. Велика частка прибутку, створеного працею мільйонів найманих працівників по всьому світу, присвоюється економічним «Центром». А країни, де цей прибуток створюється, мають малі частини. Вони несуть основні витрати у зв'язку з діяльністю міжнародного капіталу і перетворюються у віддалені периферійні зони. Україна стає регіоном збуту продукції, постачання сировини та дешевої робочої сили. Як наслідок, нерівномірність розвитку країн веде до проблем розподілу світового ВВП, стрімко зростає розрив між багатими і бідними на планеті. Яскравим підтвердженням цьому є те, що в Україні розрив у доходах становить 40 разів, у той час в США коливається від 4 до 6 разів. За даними Світового банку 1,5 млрд. людей існує на доход, менший 1 долара в день, 3 млрд. осіб існують на доход, менший 2 доларів на день. Висунуті на перший план ТНК нерідко ставлять власні інтереси вище державних, у результаті чого роль національних держав слабшає, і частина функцій переходить до різних організацій і до більш сильних держав. Враховуючи поточний стан національної економіки і вивчаючи різного роду рейтинги,